

عنوان مقاله:

زنانگی و برساخت ایدئال های مردانه: مطالعه ای در میان مردان متولد دهه ۱۳۷۰ در تهران

محل انتشار:

فصلنامه زن در توسعه و سیاست، دوره 19، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

نقیسه شریفی - دکتری انسان شناسی، پژوهش گرسادکتری گروه انسان شناسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

امیلیا نرسیسیانس - دانشیار، گروه انسان شناسی، دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

این مقاله برآمده از مطالعه مردم نگاری است که روی تجارب جنسی ۱۵ نفر از دانشجویان مرد متولد دهه ۱۳۷۰ در تهران انجام شده است. با تحلیل مصاحبه های عمیق و با استفاده از نظریه مردانگی هژمونیک کانل، این مقاله بحث می کند که هنجار باکرگی چه نقش و معنایی در بازتولید ایدئال های مردانه یا تولید اشکال جدید مردانگی برای گروه نسلی مورد مطالعه دارد. جدای از مردانگی هژمونیک که رابطه جنسی را حق خود و حفظ باکرگی را وظیفه و مسئولیت زن می داند، سه گروه دیگر نیز، در طیفی از مردانگی ها تحلیل شده است: «مردانگی معذب»، «مردانگی اخلاق مدار» و «مردانگی رها». مردانگی معذب نزدیک ترین به مردانگی هژمونیک است، زیرا به هنجار باکرگی اهمیت می دهد، اما احساس عذاب وجدان دارد که در عمل به این هنجار پایبند نیست. مردانگی اخلاق مدار با آنکه منتقد هنجار باکرگی است، خود را مسئول و نگران آینده زن و جایگاه اجتماعی او می بیند و همچنان ریشه های مردانگی هژمونیک در آن قابل تشخیص است. در سوی دیگر طیف، مردانگی رها قرار دارد که در عقیده و عمل منتقد هنجار باکرگی است. این مقاله تاکید می کند که هر یک از این اشکال مردانگی را نمی توان به منزله مقوله هایی جدا از هم دید و هریک با دیگری در عین تفاوت، هم پوشانی دارد.

کلمات کلیدی:

باکرگی، جنسیت، مردانگی، مردم نگاری، مطالعات مردانگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786429>

